

fen af de faste Activa, har været forudsæet ved de aarlige Overslag og afholdt af Indtægten, førend Overskudet fastfattedes. Men nu stiller Sagen sig jo saaledes, at Handelen stöder inde med følgende Midler ud over den Driftscapital, der i en tidligere Tid har været tilstrækkelig:

Overskud fra 1855 (ikke indbetalt) 135,617 Rd. 53 f.

do. fra 1856. 44,888 — 36 -

Solgt Obligationer for 64,394 — " -

244,899 Rd. 89 f.

Drage vi heraf Tab i 1857 . . 46,507 — 41 -

Bliver tilbage . . . 198,392 Rd. 48 f.

Af disse 198,392 Rd. 48 f. kan kun Overskudet fra 1856 (endnu til dette Aars Udgang) siges at høre til den sædvanlige Driftscapital. Drage vi da ogsaa dette Overskud fra, bliver der tilbage en Sum af 153,504 Rd. 12 f., som staaer i Handelen udover den Capital, der tidligere har viist sig tilstrækkelig til Handelens Drift. Saa synes det i det Mindste.

Det har ikke været Udvalget muligt at see, om de Bærdier, der findes ved Handelen, ere forøgede med et saadant Beløb af over $1\frac{1}{2}$ Tønde Guld, eller om det allerede nu maa erkendes, at der herunder har skjult sig Tab eller bundne Bærdier, hvis Tilstedeværelse nu først træder frem for Lyset. Det er rimeligt, at Anslagssummerne over Varebeholdningerne og disses Op-
hobning paa Grund af Mangel paa Afsetning spille en betydelig Rolle i denne tilskyndende saa foranderlige Tilstand. Men hvori saa end Grunden til denne Tilstand ligger, saa er den af en saadan Art, at Udvalget har troet at burde henlede Thingets og Regeringens Opmærksomhed derpaa.

Som et Bidrag til at belyse det Foranderlige ved denne Handel skal her blot anføres, at den hele Indtægt og hele Udgift har været:

	Indtægt.		Udgift.		+		÷
1855	508,087 Rd. 30 f	—	311,886 Rd. 58 f.	—	196,200 Rd. 68 f.		
1857	287,682	" 80 "	—	334,190	" 25 "	— 46,507 Rd. 41 f.